

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I.ÚS 167/06-8

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 10. mája 2006 predbežne prerokoval návrh Ing. F. Š., bytom B., zastúpeného advokátkou JUDr. K. H., K., na preskúmanie rozhodnutia Výboru Národnej rady Slovenskej republiky pre nezlučiteľnosť funkcií sp. zn. VP/36/05-K z 9. februára 2006 a takto

r o z h o d o l :

Návrh Ing. F. Š. o d m i e t a pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bol 3. mája 2006 doručený návrh Ing. F. Š., bytom B. (ďalej len „navrhovateľ“), zastúpeného advokátkou JUDr. K. H., K., na preskúmanie rozhodnutia Výboru Národnej rady Slovenskej republiky pre nezlučiteľnosť funkcií (ďalej len „výbor“) sp. zn. VP/36/05-K z 9. februára 2006.

Navrhovateľ žiada vydať nález, ktorým by ústavný súd zrušil rozhodnutie výboru sp. zn. VP/36/05-K z 9. februára 2006 a zaviazal Národnú radu Slovenskej republiky (ďalej len „národná rada“) nahradiť navrhovateľovi trovy právneho zastúpenia v sume 5 788 Sk.

Z návrhu vyplýva, že rozhodnutím výboru sp. zn. VP/36/05-K z 9. februára 2006 bolo konštatované, že navrhovateľ porušil povinnosť, ktorá vyplýva z ustanovenia čl. 7 ods. 1 ústavného zákona č. 357/2004 Z. z. o ochrane verejného záujmu pri výkone funkcií verejných funkcionárov v znení neskorších predpisov (ďalej len „ústavný zákon“), a súčasne bola navrhovateľovi uložená pokuta vo výške 17 274 Sk. Podľa názoru navrhovateľa sa výbor dopustil dvoch pochybení. Predovšetkým ide o to, že hoci podľa čl. 9 ods. 2 ústavného zákona výbor mal rozhodnúť do 60 dní od začatia konania (konanie sa začalo uznesením výboru č. 48 z 23. júna 2005, ktoré bolo navrhovateľovi doručené s tým, aby sa k nemu vyjadril do 30. júla 2005), nestalo sa tak, keďže výbor rozhodol až 9. februára 2006 a rozhodnutie bolo navrhovateľovi doručené 4. apríla 2006. Ďalej výbor pochybil, keď navrhovateľovi uložil pokutu v zmysle ústavného zákona č. 545/2005 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa ústavný zákon č. 357/2004 Z. z. o ochrane verejného záujmu pri výkone funkcií verejných funkcionárov (ďalej len „novela“) účinného od 1. januára 2006. Podľa čl. 9 ods. 16 ústavného zákona v znení cit. novely v prípade, ak mesačný plat verejného funkcionára, voči ktorému sa vedie konanie, je nižší ako priemerná mesačná nominálna mzda v hospodárstve Slovenskej republiky za predchádzajúci kalendárny rok, pri výpočte výšky pokuty sa za mesačný plat považuje priemerná nominálna mesačná mzda v hospodárstve Slovenskej republiky za uplynulý kalendárny rok. Keďže navrhovateľov mesačný príjem bol iba 8 816 Sk, použitím novely mu bola uložená pokuta vo výške 17 274 Sk.

Z uznesenia výboru č. 48 z 23. júna 2005 vyplýva, že výbor podľa čl. 9 ods. 2 písm. a) ústavného zákona začal konanie okrem iných aj voči navrhovateľovi činnému v štátnom podniku H. B. za oneskorenie podania oznámenia funkcií, zamestnaní, činností a majetkových pomerov verejných funkcionárov za rok 2004 k 31. marcu 2005 v zmysle čl. 9 ods. 10 ústavného zákona.

Z prípisu predsedu výboru I. F. sp. zn. 436/05/VNF-sekr. z 29. júna 2005 vyplýva, že navrhovateľovi bolo zaslané uznesenie výboru č. 48 z 23. júna 2005 o začatí konania pre

porušenie čl. 7 ods. 1 ústavného zákona s tým, aby sa k uzneseniu vyjadril v lehote do 30. júla 2005.

Z vyjadrenia navrhovateľa z 22. júla 2005 vyplýva, že vzhľadom na pracovnú zaneprázdnenosť a určité nečakané organizačné ťažkosti vyplnené tlačivo „*Oznámenia funkcií*“ odovzdal na poštovú prepravu až 1. apríla 2005, za čo sa ospravedľuje.

Z rozhodnutia výboru sp. zn. VP/36/05-K z 28. marca 2006 doručeného navrhovateľovi 4. apríla 2006 vyplýva, že navrhovateľ nepodaním oznámenia podľa čl. 7 ústavného zákona v stanovenej lehote porušil povinnosť ustanovenú v čl. 7 ods. 1 ústavného zákona a ako predsedovi dozornej rady štátneho podniku H. B. sa mu v súlade s čl. 9 ods. 10 písm. a) ústavného zákona v znení novely ukladá pokuta v sume zodpovedajúcej mesačnému platu verejného funkcionára, a to vo výške 17 274 Sk.

II.

Podľa čl. 10 ods. 2 ústavného zákona v znení novely dotknutý verejný funkcionár môže podať návrh na preskúmanie rozhodnutia výboru na ústavný súd v lehote 30 dní odo dňa doručenia rozhodnutia podľa odseku 1, ktorým bola vyslovená strata mandátu alebo funkcie, alebo do 30 dní odo dňa doručenia rozhodnutia podľa čl. 9 ods. 10, ktorým bolo rozhodnuté o pokute voči verejnému funkcionárovi. Podanie návrhu na preskúmanie rozhodnutia výboru má odkladný účinok. Ústavný súd rozhodne o tomto návrhu do 60 dní odo dňa jeho doručenia. Konanie o preskúmaní takéhoto rozhodnutia pred ústavným súdom upravujú ustanovenia zákona. Rozhodnutie ústavného súdu je konečné okrem rozhodnutia podľa čl. 12 ods. 2.

Podľa čl. 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) štátne orgány môžu konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon.

Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený. Ak ústavný súd navrhovateľa na také nedostatky upozornil, uznesenie sa nemusí odôvodniť.

Predmetom posudzovaného návrhu, v ktorom sťažovateľ žiada zrušiť rozhodnutie výboru a priznať náhradu trov právneho zastúpenia, je žiadosť o preskúmanie napadnutého rozhodnutia výboru v konaní podľa jedenásteho oddielu druhej hlavy zákona o ústavnom súde označenom ako „Konanie o preskúmaní rozhodnutia vo veci ochrany verejného záujmu a zamedzenia rozporu záujmov“ (§ 73a, § 73b cit. zákona).

Podľa § 73a ods. 1 zákona o ústavnom súde konanie sa začína na návrh verejného funkcionára, ktorého sa týka rozhodnutie orgánu, ktorý vykonáva konanie o návrhu vo veci ochrany verejného záujmu a zamedzenia rozporu záujmov podľa ústavného zákona o ochrane verejného záujmu pri výkone funkcií verejných funkcionárov (ďalej len "orgán").

Podľa § 73a ods. 2 zákona o ústavnom súde o podaní návrhu platí § 20. K návrhu sa pripojí napadnuté rozhodnutie orgánu podľa odseku 1.

Podľa § 73b ods. 1 zákona o ústavnom súde účastníkom konania je navrhovateľ a orgán, ktorý vydal rozhodnutie vo veci ochrany verejného záujmu a zamedzenia rozporu

záujmov podľa ústavného zákona o ochrane verejného záujmu pri výkone funkcií verejných funkcionárov.

Podľa § 73b ods. 2 zákona o ústavnom súde o návrhu koná a rozhoduje senát ústavného súdu na neverejnom zasadnutí.

Podľa § 73b ods. 3 zákona o ústavnom súde ak senát ústavného súdu zistí, že konanie verejného funkcionára je v rozpore s ústavným zákonom o ochrane verejného záujmu pri výkone funkcií verejných funkcionárov, rozhodnutie orgánu svojím uznesením potvrdí. V opačnom prípade napadnuté rozhodnutie orgánu senát ústavného súdu nálezom zruší.

Podľa § 73b ods. 4 zákona o ústavnom súde rozhodnutie ústavného súdu je konečné.

Z citovaných ustanovení zákona o ústavnom súde vyplýva, že v konaní o preskúmanie rozhodnutia vo veci ochrany verejného záujmu a zamedzenia rozporu záujmov musí navrhovateľ v návrhu tvrdiť, že jeho konanie ako verejného funkcionára nebolo v rozpore s vyššie citovanými ustanoveniami ústavného zákona, teda že povinnosti verejného funkcionára vyplývajúce z ústavného zákona neporušil. Pokiaľ takéto tvrdenie v návrhu absentuje, návrh neobsahuje všetky predpísané zákonné náležitosti, ktoré zákon pre tento typ konania pred ústavným súdom vyžaduje.

Z uvedeného vyplýva, že esenciálnou náležitosťou návrhu na preskúmanie rozhodnutia výboru podľa čl. 10 ods. 2 cit. ústavného zákona, resp. § 73a ods. 2 zákona o ústavnom súde musí byť tvrdenie navrhovateľa, že jeho konanie ako verejného funkcionára nebolo v rozpore s ústavným zákonom o ochrane verejného záujmu pri výkone verejných funkcionárov, resp. že svoje povinnosti uložené týmto ústavným zákonom neporušil.

Z podaného návrhu, ale aj z priložených listinných dôkazov je nepochybné, že navrhovateľ jednoznačne priznáva porušenie povinnosti vyplývajúcej z čl. 7 ods. 1 ústavného zákona, keďže písomné oznámenie nepodal v stanovenej lehote do 31. marca

2005, ale až 1. apríla 2006. Navrhovateľ teda netvrdí, že neporušil povinnosť vyplývajúcu z ústavného zákona. Keďže z predložených dôkazov porušenie povinnosti vyplýva, nemalo by ani zmysel navrhovateľa na odstránenie uvedeného nedostatku návrhu vyzývať. Uvedené skutočnosti podľa názoru ústavného súdu nasvedčujú tomu, že predmetný návrh by bolo možné odmietnuť aj pre jeho zjavnú neopodstatnenosť.

Navrhovateľ v návrhu tvrdí, že povinnosť uloženú ústavným zákonom porušil výbor, a to jednak nedodržaním 60-dňovej lehoty a jednak stanovením pokuty v sume prevyšujúcej pokutu vyplývajúcu z ústavného zákona v znení účinnom v čase porušenia povinnosti. Z ustanovení § 73a a § 73b zákona o ústavnom súde jednoznačne vyplýva, že tieto námietky navrhovateľa v danom konaní (o preskúmaní rozhodnutia vo veci ochrany verejného záujmu a zamedzenia rozporu záujmov – jedenásty oddiel druhej hlavy zákona o ústavnom súde) ústavný súd preskúmať nemôže (čl. 2 ods. 2 ústavy).

V nadväznosti na uvedené ústavný súd odmietol podanie sťažovateľa podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 10. mája 2006